

Tyckt och tryckt

Erik J Andersson har i *Svensk Pastoral-tidskrift (SPT)* skrivit om "Axel B. Svensson – en nådens förkunnare". Ingressen till artikeln är värd att klippa in bara den:

I Svenska kyrkan finns många väckelse- och fromhetsrörelser av stor betydelse. Också i dag! Inte alla valde att lämna "statskyrkan" för att bilda ett fristående samfund, en frikyrka. Till dem som verkade och ännu lever kvar i Svenska kyrkan hör Evangelisk Luthersk Mission (ELM), tidigare Bibeltrogna Vänner (BV), vars förste föreståndare och initiativtagare, Axel B. Svensson varit avgörande. Men vem noterar i dag att Svensson hade venia i de flesta av landets stift, förkunnade i åtskilliga kyrkor och var en ofta inbjuden gäst vid prästmöten? Axel B. Svensson betonade Bibelns primat likaväl som den personliga omvändelsen och tron. ELM är också i dag en levande rörelse inom Svenska kyrkan som samlar tusentals deltagare på sina stormöten. Samtidigt som de har egna missionshus, så deltar de aktivt i Svenska kyrkans församlingsliv på många håll i landet. Rörelsen inspirerar minst lika mycket i dag som en gång när den uppstod. Erik J Andersson är teol.dr, föreningspredikant och distriktsläkare. Hans doktorsavhandling handlade om Axel B. Svensson.

Själva artikeln börjar med en teckning av Axel B. Svenssons bakgrund och tidigare (och senare) verksamhet, som Andersson även skrivit om i *Begrunda* nr 1-2020 (s. 11–21). Därefter följer ett avsnitt om Axel B. Svenssons teologi. Andersson redogör för Svenssons undervisning "utifrån en enkel läsning av några bidrag

från år 1906" (*Ungdomsbladet*) – "och några senare från år 1936" (*Nya Vaktaren*). Det kan förefalla som ett alltför magert jämförelse-material, men en genomläsning av avsnitten "Teologiska betoningar år 1906" respektive "år 1936" ger inte ett sådant intryck utan snarare mersmak. Andersson sammanfattar:

I undersökningen så långt framkommer att frågorna kring bibelsyn och rättfärdiggörelsen är centrala i Svenssons förkunnelse såväl tidigt i hans verksamhetstid som senare.' ... 'Understrykandet av att tron måste vara personlig ligger också i linje med den rosenianska nyevangelismens betoningar. Hos den unge Svensson finns efterföljelseperspektivet tydligt och några årtionden senare hörs domsförkunnelsen.

Andersson avslutar med att ställa frågan om Svenssons kyrkosyn och svarar med några korta synpunkter och framför ett eget förslag, nämligen att Svenssons ecklesiologi är missiologiskt betingad:

När Bibeln eller bekännelsen inte gav tydliga instruktioner gällde att den organisationsform eller kyrkostruktur som i en aktuell situation och tidsperiod fungerade bäst för att föra ut evangeliet till människor var en som Svensson försvarade.

Tyvärr återfinns noterna inte i tidningen utan på dess hemsida, men annars kan artikeln inte annat än varmt rekommenderas för läsning.

Red.